Wolfgang Klein - La gară, vă rog!

Astea au fost cuvintele mele într-o dimineaţă în Bucureşti.
Stăteam la un Hotel amărât, era frig şi eu trebuia să plec în delegaţie.
Şoferul se bucură: "La care gară, vă rog?!"
"Gara din Craiova", răspund eu şi mă bucur că nu merg singur într-un compartiment, al unui tren unde clasa I, care arata la fel ca unul de clasa a-3-a în India. Mai ales că în trenurile româneşti, ori e frig de-ţi îngheaţă picioarele, ori faci saună. Intre, nu prea am nimerit niciodată. Ştiu că am să las o avere la taxi, dar şoferul mi se pare un om interesant, cu ambele picioare pe pământ.
Eu iubesc taximetriştii!
Stau toata ziua şi aşteaptă în maşina lor, şi ştiu tot ce se întâmpla în lume.
Gonesc ca nebunii pe străzile oraşului, vorbind în continuu, ştiind totul ce se întâmpla în Europa.
Işi repară singuri maşinile, înjurând şi ştiind tot timpul ceea ce se întâmplă în tară.
Iţi dau sfaturi cum să-ţi trăieşti viata, ştiind ce se întâmpla în oraş.
Nu au niciodată bani potriviţi ca să-ţi schimbe, dar ştiu ce se întâmplă şi în cel mai îndepărtat sat. Dar nu ştiu să te ducă pe cel mai direct şi ieftin drum la locul dorit. Te urăsc dacă îi rogi să te ducă pentru 15.000 Lei două străzi mai departe, că afară plouă. Pentru tine de mers pe jos e prea departe, pentru taximetrişti prea puţin.
Întotdeauna mă urc repede înăuntru, îmi ţin geamantanul pe genunchi şi spun repede adresa, specificând că dau spagă bună. Credeam că ştiu toate înjuraturile din Europa, dar taximetristu' ştie mai multe.
Dar nu are bani de schimb şi nu ştie drumul...
Ştiu exact ce gândeşte:
...din cauza ta am pierdut cei mai buni ani ai mei stând la coadă în staţia de taxi. Din cauza clienţilor ca tine nu am ce îmbrăca, copiii nu au ce mânca şi nevasta şi-o trage cu vecinul. Din cauza ta, cu mutra ta de 15.000 Lei mănânc numai pâine cu untură de ani de zile, din cauza ta trebuie să mă pun din nou la capătul cozii, când mă întorc. Poate tipul care era după tine, vroia sa meargă la Otopeni şi din cauza ta am pierdut 300.000 Lei....
Dar tot nu are bani de schimb şi mă duce aiurea. Mai ales dacă observă ca nu sunt din Bucureşti. Ah din Ardeal, ce oameni cumsecade trăiesc acolo! Aşa e. Dar nici ei nu au bani de schimb.
"Cât face?"
"15.000 Lei"
Spun douăzeci şi îi dau una de 100.000 Lei.
"Cei asta? Păi nu am mărunt nene. Sunteţi al 12 - lea azi cu bani mari. Da' ce sunt bancă?"
Întotdeauna sunt al 12 lea, sau al 7 lea sau al 3 lea. Dar primul nu am fost niciodată chiar dacă vin noaptea la 4.
" Păi unde să schimb acuma. Tot măruntul s-a dus".
Măcar dacă ar fi pus ceasul. Aia sunt cei mai şmecheri: "Păi dă-mi cât crezi dumneata".
Nu am nimerit-o niciodată. Iţi dau de înţeles că ar trebui să cazi în genunchi în fata lor şi să-ţi ceri scuze:" Te rog păstrează restul, egal cât este. De mâine am sa merg cu un geamantan plin cu bani mărunţi şi jur că nu vă mai chinui cu bancnote mari. Sunt un om rău şi dacă-s din Ardeal."
In şcolile lor învaţă unde sunt toate străzile, barurile, hotelurile, stadioanele, dar nu învaţă cum să schimbe bani şi cum să te aducă direct la destinaţie. Fără mari ocoluri. Adevăraţii maeştrii stau în Otopeni. Aştia cunosc şi limbi străine şi te duc în centru Bucureştiului prin

Ploieşti. Dar nici ei nu au bani de schimb. Ultimul care m-a dus acasă, mi-a povestit că a fost zece ani taximetrist în Frankfurt pe un Mercedes. Ce bine a fost! Dar dorul de casă l-a adus acasă. Ce rău e! Mi-a luat tariful de Frankfurt în bani germani, m-a dus pe cel mai lung drum posibil şi nu a avut mărunt.
In sfârşit am învăţat şi eu. La ultimul i-am spus ca nu am mărunt, i-am dat o garanţie şi i-am spus că-i trimit mâine banii cu posta. Am luat un plic, am pus o bancnota de 100.000 şi i-am scris un bileţel:

Din păcate nu am mai avut mărunt. Puteţi să schimbaţi?

Tare ia-şi fi văzut mutra. Deci, merg cu nea Gică spre Craiova şi-mi trec toate astea prin cap. E un băiat simpatic. Cunosc deja toată viaţa lui. Ştie tot şi are o părere despre orice. Dacă ar fi el la putere, totul ar fi mai bine în ţara asta. Îl întreb cât îmi cere până la Craiova. Preţul este bun. Sper că poate să schimbe. Ce am uitat să întreb: în Mărci sau Dolari? El vrea neapărat Dolari. Zice că lui americanii îi sunt mai simpatici. M-a recunoscut că sunt neamţ din Ardeal, vorbesc româneşte şi că am numai bani mari în portmoneu? Cred că da.
Simt că se apropie problema când văd gara din Craiova. Aşa este! Nea Gică mă înjura şi mă trimite la bancă să schimb bancnota de 500 DM. Da' ce cred eu despre el, că-i bancă de stat? Cine umblă cu un salariu în buzunar în provincie trebuie să fie un bou. Ce salariu? Aha aşa gândeşte el.
Îl urăsc. Nu i-am dat spagă. Da' ce sunt bou?
Cred că mă urăşte!
A spus că sunt bou nemţesc.
De unde ştie?
Trebuie să mă întorc cu trenul. Am rezolvat totul şi îmi i-au bilet la clasa I-a. Mă mir că fata de la ghişeu are mărunt. Şi ce ieftin este! Cred că a greşit, sau nemernicul de taximetrist a manipulat ceasul. Îl urăsc şi mai mult. Îmi cumpăr o hartă şi văd că m-a dus la Craiova prin Valea Oltului. Dacă ştiam treceam prin Sibiu să-mi vizitez fratele mai mic. Mă mir şi mai mult, găsesc un ziar nemţesc în gară. Mă urc în compartiment şi încep să citesc. Se urcă cinci tipi în compartimentul meu. Toţi la cravată şi cu diplomatul în mână. Aici miroase a bani. Oare nici ei nu au mărunt? Zâmbim unul la altul şi fiecare îşi vede de ale lui. Eu citesc iar ei joacă cărţi.
"Bă Ioane, ce face oare neamţul aici?"
"Poate a venit să-şi cumpere un Cielo şi nu a avut destul mărunt."
De unde mă ştie omul ăsta? O fi rudă cu nea Gică? Sau scrie pe fruntea mea: "Nu am mărunt!"?
"Uite ce gras e. Daca-l tăiem mâncăm o lună de pe urma lui".
Băieţii se distrează, iar pe mine mă apucă frica. Dar zâmbesc ce să fac, nu am mărunt! Mai bine mă întorceam cu taximetru', dar cum am mai spus...
După trei ore de explicaţii din anatomia porcului şi de reţete cum şi ce se poate găti din carnea mea, ajungem în Gara de Nord. Mă bucur, recunosc ca mi-a fost puţin frică, şi mă bucur că nu mai trebuie să zâmbesc şi să dau din cap, mă ridic, îmi i-au bagajul şi spun politicos: "Bună seara!" pe româneşte şi cu paşi lungi o iau spre ieşire.
Păcat că nu le-am mai văzut mutrele...

In seara asta am mers pe jos până acasă.
Primul în coada taximetrelor era nea Gică....